

[Steen Folke.]

hedsrepræsentation, som studenterrådene ved de højere læreanstalter i årevis har fungeret som. Studenterrådene har rundt omkring været de studerendes interesseorganisationer og har varetaget de studerendes interesser i en lang række forskellige sammenhænge, herunder altså også over for uddannelsespolitiske spørgsmål og ting, som behandles i de kollegiale organer. Det fungerer som bekendt på en masse højere læreanstalter, uden at der er nogen problemer i det; dér er studenterrådene en sådan enhedsrepræsentation. Men der er på visse højere læreanstalter, f. eks. Københavns universitet, opstået nogle borgerlige splittelsesgrupper i de studerendes rækker, moderate og konservative studenter, hvad det nu er, og det er klart, at disse borgerlige splittelsesgrupper har forslagsstillernes store sympati, og at man er meget interesseret i at støtte det splittelsesarbejde inden for de studerendes rækker ud fra det klassiske del og hersk princip. Derfor stiller man forslag om økonomisk støtte til disse grupper og forslag om ændrede valgregler, som skal sikre disse grupper større indflydelse. Det er ganske klart, at det er politiske hensyn, man ønsker at varetage, bl. a. vil man altså gøre attack på denne opdeling i repræsentationsområder, som lige præcis er fagligt begrundet og fagligt velbegrundet, men ud fra nogle politiske hensyn ønsker man at få nedlagt disse repræsentationsområder og sat de politiske hensyn i højsædet.

Jeg vil gøre opmærksom på i den anledning, at det er ikke bare for de studerende, der foreligger en sådan opdeling i repræsentationsområder, det gør der også for lærerne, og jeg vil sige, at det er nok ikke noget tilfælde, at man interesserer sig så meget for at få gjort kål på det, for så vidt angår de studerendes repræsentation, men ikke bekymrer sig om det for lærernes repræsentation. Der findes tilsvarende mindretalsproblemer hos lærerne, kan man sige, men det er nok velkendt, at der er en tendens til, at lærerne desværre i gennemsnit er mere reaktionært indstillet, og derfor har man ikke de store bekymringer over, at et reaktionært lærerflertal skulle kunne opnå en overrepræsentation i kraft af de regler her. Men jeg vil da i hvert fald gøre opmærksom på, at hvis man virkelig ønsker at sætte de

politiske hensyn i højsædet i stedet for de faglige, i stedet for det, der sikrer, at forskellige fag virkelig bliver repræsenteret i de kollegiale organer, så må det efter min mening ganske klart omfatte også lærerkategorien, ellers mener jeg, vi er ude i det rene hykleri.

Så vil jeg sige kort om fremskridtspartiets lovforslag, at det for så vidt også undrer mig lidt på en måde, selv om jeg også godt er klar over, hvad der ligger bag her. Fremskridtspartiet benævnes undertiden som et fascistisk parti og ting af den art, hvilket efter min mening er fejlagtigt. Jeg mener, at fremskridtspartiet klart er et reaktionært parti, men det er noget ganske andet. Det er et, man kunne sige utopisk reaktionært parti, som bruger en del af sin tid og kraft på at bekæmpe staten og statens indflydelse på forskellige områder i samfundet. Jeg mener, at det er et udtryk for forvirring i fremskridtspartiets egen ideologi på en måde, at der kommer et forslag af denne art fra fremskridtspartiets side, fordi dette forslag er et led i retning af det modsatte, nemlig i retning af en styrkelse af statsmagten. For så vidt kunne man sige, det kan ses som en tendens i retning af opbygning af en korporativ stat på længere sigt.

Som sagt, jeg mener ikke, at det plejer at være fremskridtspartiets linje. Det er det blevet i kraft af dette forslag, hvis hovedelementer er, at den centrale styring skal fremmes. Det er den centrale styring, og det er statsmagtens styring af uddannelserne, som er det egentlige anliggende her. Man siger jo i bemærkningerne, at faglig indsigt igen sættes i højsædet, men det er naturligvis ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at den politiske styring kommer i højsædet. Det er det, næsten alle bestemmelser i dette forslag vil tilsigte. Det er bemyndigelser til undervisningsministeren, det drejer sig om på alle tænkelige områder. Styring af undervisningen, styring af forskningen osv., det er det, der er hovedelementerne i forslaget.

Så vil man også have repræsentanter for erhvervslivet ind til at sidde og bestemme, og det er for så vidt mere i tråd med fremskridtspartiets sædvanlige ideologi. Det undrer mig ikke så meget. Men det, der undrer mig, er, at man vil være med til den øgede statslige styring på den måde, som